

VÔ DANH

19:53 01/08/2023

Tác giả: Đang cập nhật

CẢ NHÁY: Chú Phó Nhòm này, không hiểu sao gần đến ngày Thương binh - Liệt sĩ 27/7 tôi cứ thấy áy náy thế nào ấy?

PHÓ NHÒM: Bác Cả Nháy áy náy thế nào là áy náy thế nào mới được chứ?

CẢ NHÁY: Là cái chuyện đổi cách ghi trên bia mộ *Liệt sĩ vô danh* ấy!

PHÓ NHÒM: Tưởng gì chứ chuyện đó thì Điều 152 của Nghị định số 131/2021/NĐ-CP ngày 30/12/2021 về “Quy định chi tiết và biện pháp thi hành Pháp lệnh ưu đãi người có công với cách mạng” đã quy định phải đổi thành “*Mộ liệt sĩ chưa xác định được thông tin*”. Chính phủ đã có quy định, ta cứ thế mà làm, có gì mà phải áy náy cơ chứ!

CẢ NHÁY: Đành rằng thế, nhưng cách gọi *Liệt sĩ vô danh* đã có từ hơn nửa thế kỷ nay, mang ý nghĩa trân trọng, thành kính đối với những người đã hy sinh vì Tổ quốc, hiến dâng cả cuộc đời, cho non sông, đất nước, vì sự trường tồn của dân tộc, hạnh phúc của nhân dân. Tên gọi *Liệt sĩ vô danh* đã đi vào thơ, ca, nhạc, họa, vào văn hóa dân tộc, trở thành một giá trị sâu đậm trong cách nghĩ, lối sống của người dân Việt Nam.

Nói đến mộ *Liệt sĩ vô danh* người ta vẫn hiểu là mộ của liệt sĩ chưa xác định được danh tính do lý do nào đó. Đây là chưa rõ danh tính chứ không đơn thuần là chưa rõ tên. Tôi cứ nghĩ, nếu ai đó cho rằng nói *Liệt sĩ vô danh* là nói liệt sĩ không có tên, thì đúng là cách nghĩ có phần khang khác với bình thường. Bởi một lẽ đương nhiên, ai sinh ra ở đời cũng có tên do cha mẹ hay ông bà đặt cho rồi.

Hơn nữa, cách diễn đạt “*Mộ liệt sĩ chưa xác định được thông tin*” còn khiến người ta có thể hiểu rằng đó là mộ của người chưa xác định được có phải liệt sĩ không. Tóm lại, gọi như thế không những không hay gì hơn, không đẹp gì hơn, không rõ gì hơn, mà còn tối nghĩa, dài lời, tốn giấy mực, làm cho ngôn từ trang nghiêm bị tầm thường hóa. Như thế thì *vị ơn* không bằng *vong ơn*, *vị nghĩa* không bằng *phụ nghĩa* với người đã khuất.

Chưa hết...

PHÓ NHÒM: Úi chà, Bác Cả đã lý sự lòng thông, rồi chơi chữ lòng vòng thế mà vẫn còn chưa hết

sao?

CẢ NHÁY: Đúng là chưa hết áy náy về cái khoản chi phí. Tôi đọc báo thấy rằng chỉ riêng một tỉnh Quảng Nam đã phải chi phí hơn 12 tỷ đồng để đổi tên cho 61.000 mộ liệt sĩ vô danh. Vậy 62 tỉnh, thành phố còn lại của cả nước phải chi bao nhiêu tiền để làm việc này cho đủ?

PHÓ NHÒM: Bác Cả lại áy náy hơi bị *trái khoáy* rồi. Theo em, để tôn vinh đối với các liệt sĩ, những người đã hy sinh xương máu cho dân tộc, cho đất nước, thì đừng bao giờ nên so đo, tính toán tiền nong!

CẢ NHÁY: Chú Phó này, tiền đâu phải là rác mà không cần so đo, tính toán khi chi tiêu. Đó là mồ hôi, nước mắt của người lao động cả đấy. Còn về việc tôn vinh các liệt sĩ, đương nhiên ta phải làm. Nhưng tôn vinh liệt sĩ cũng là để động viên, hỗ trợ cải thiện cuộc sống gia đình liệt sĩ, người có công với đất nước, giáo dục các thế hệ con em ghi nhớ công ơn các liệt sĩ để sống có trách nhiệm với xã hội, v.v... Vấn đề là phải cân nhắc, tính toán xem làm việc gì cần kíp hơn, có ích hơn, có ý nghĩa hơn, nhất là việc phải đúng đắn và hợp lòng dân hơn!

PHÓ NHÒM: Nghe Bác Cả nói, em cũng lại thấy áy náy!

CẢ NHÁY: Chú Phó mà cũng áy náy thì lạ nhỉ! Thế mà tôi cứ tưởng cái tính khí thích gì làm nấy, không cần tính toán trước sau, được mất như Chú thì không bao giờ phải áy náy với cái gì!

PHÓ NHÒM: Bác Cả nói thế không oan cho em lắm sao?

CẢ NHÁY: Oan gì mà oan? Có mà oan Thị Mầu! Để tôi nói cho Chú Phó nghe:

Tên gọi Liệt sĩ vô danh

Trải bao năm tháng đã thành thiêng liêng;

Xin cho được bình yên hai chữ,

Ngàn đời sau gìn giữ vinh danh:

Những người Liệt sĩ vô danh,

Hóa thân vào sông núi, hóa thành hồn thiêng!

Link bài viết: <https://nguoilambao.vn/public/vo-danh>